

این نشریه از طریق ترجمه محتوای تحلیلی به بررسی مسائل زیرمی‌پردازد:
۱- سیاست‌های آمریکا در غرب آسیا
۲- مسائل داخلی رژیم صهیونیستی و گاه‌آه مسائل داخلی آمریکا
۳- محور مقاومت، حوزه خلیج فارس، اروپا، قفقاز و آسیای میانه
۴- موضوعات مربوط به سیاست داخلی و خارجی ایران، برجام، اعتراضات مردمی و رهبری
۵- توییت‌های منتشر شده از سوی فعالان و مقام‌های سیاسی جهان.

اروپا

چرا مذاکرات صلح روسیه-اوکراین به جنگ پایان نخواهد داد

این سو است و حالا به حدود ۷۵ درصد رسیده است. علاوه بر این، حدود ۶۰ درصد از مردم روسیه هنوز بر این باورند که دولت در حال انجام اقداماتی موثر برای کاهش تاثیر تحریم‌ها بر اقتصاد است. اگر کرملین چیزی کمتر از تسلیم کامل دولت زلنسکی را بپذیرد، متحمل هزینه سیاسی سنگینی خواهد شد. مذاکرات صلح ادامه خواهد یافت، آن هم به این دلیل که مسکو به چین و دیگر کشورهای بی‌طرف این پیام را برساند که گام‌هایی را برای حل و فصل دیپلماتیک این مناقشه برمی‌دارد، اما مادام که وضعیت میدانی هم‌چنان نامشخص باشد، بعید است که نتیجه‌ای از آن به دست آید. مشخصاً هدف نهایی روسیه چیزی جز تخریب و نابودی کامل ایده ملی اوکراین نیست و این چیزی است که تنها می‌تواند از طریق جنگ و نه مذاکره به آن برسد.

<https://cutt.ly/RD8DGpa>

در مورد مطلوب بودن راه‌حلی از طریق مذاکرات باشد. رویکردی غالب در میان سیاستمداران و مفسران روسی وجود دارد مبنی بر این که تحریم‌های غرب پس از ۲۴ فوریه هیچ‌گاه برداشته نخواهند شد، بدون توجه به این که توافق صلح با چه سرعتی به دست بیاید و روسیه به چه مقدار از خاک اوکراین کاری نداشته باشد. لفاظی برخی از رهبران غربی به این رویکرد آن‌ها دامن می‌زند. بنابراین، کرملین انگیزه‌ای برای پایان دادن به این جنگ ندارد و اگر تحریم‌ها هم‌چنان که مسکو انتظار دارد، هزینه‌هایی غیرقابل جبران داشته باشند، پس دلیلی وجود نخواهد داشت که روسیه به دنبال دستیابی به اهداف حداکثری خود در میدان نبرد نباشد. مسکو موفق شده مردم را در خصوص این جنگ بسیج کند. نظرسنجی‌ها نشان‌دهنده افزایش حمایت مردمی از اقدام نظامی روسیه در اوکراین از ۲۴ فوریه به

است؛ درست ۲۴ ساعت پس از مذاکرات استانبول، نیروهای متجاوز روسیه حملات هوایی و گلوله‌باران کی‌یف و چرنیوفا را از سر گرفتند. هنوز معلوم نیست که دقیقاً چه چیزی وزارت دفاع روسیه را برانگیخت تا چنین وعده‌ای بدهد و ناگهان از آن صرف‌نظر کند. پاول لوزین، تحلیل‌گر نظامی روسی، به نیویورک تایمز گفت که وعده کاهش تنش می‌تواند صرفاً یک ظاهرسازی باشد تا نیروهای روسی برای تهاجمی تازه در شمال اوکراین دوباره سازماندهی شوند، اما چرا روسیه باید در وهله اول چنین حرفی را بزند؟ ارتش روسیه می‌توانست برخی از واحدها را برای تقویت دوباره و سازماندهی مجدد به بلاروس بازگرداند که ظاهراً قبل از این نیز انجام داده، بدون این که حرفی در مورد پیشرفت در مذاکرات صلح بزند. برعکس، این حرف دست کم می‌تواند گویای اختلاف نظر موجود در میان نخبگان روسیه

تعهد نظامی داشته باشد. یک دوره مشورتی ۱۵ ساله مربوط به وضعیت کریمه در میان پیشنهادات اوکراین بود که از سوی کی‌یف و به عنوان مصالحه‌ای از سر حسن نیت ارائه شد تا دو طرف بتوانند بر روی پایان دادن به خصومت‌ها تمرکز کنند. علاوه بر این، کی‌یف پیشنهاداتی که هیچ‌گاه تسلیحات گشتار جمعی را تولید نخواهد کرد و برپایی پایگاه‌های نظامی خارجی را در خاک اوکراین ممنوع می‌کند. مسکو سپس چیزی فرستاد که به عنوان پیامی تفسیر شد مبنی بر این که مذاکرات نهایتاً در مسیری مناسب پیش رود. وعده مسکو برای کاهش «قابل ملاحظه» عملیات‌ها در منطقه کی‌یف و شمال شرق اوکراین شک و تردیدهای گسترده‌ای را در واشنگتن برانگیخت. جو بایدن گفت: «این برای من معنایی ندارد، مگر این که ببینم اقدامات آن‌ها چگونه انجام می‌شود.» بی‌درنگ معلوم شد که حق با شکاکان

**نشریه نشنال اینترست
مارک اپیسکوپوس**
کی‌یف در جریان آخرین دور از مذاکرات روسیه و اوکراین در استانبول، مدل تازه‌ای از بی‌طرفی اوکراین را به مسکو پیشنهاد داد. اوکراین می‌خواهد از درخواستش برای پیوستن به ناتو دست بکشد و در ازای آن، تضمین‌های امنیتی الزام‌آور قانونی از سوی گروه بزرگی از «کشورهای ضامن» از جمله آمریکا، کانادا، فرانسه، بریتانیا، آلمان، اسرائیل و ترکیه دریافت کند. مذاکره‌کنندگان اوکراینی این پیشنهاد را به طرح ماده پنجم از منشور ناتو تشبیه کردند که به دفاع جمعی مربوط می‌شود، اما این تشبیه در خود تناقضی دارد. زیرا ماده پنجم یک ترتیب امنیتی متقابل است که بنا بر آن، هر عضو ملزم به دفاع از عضو دیگر است، در حالی که اوکراین خواستار تضمین امنیتی یک‌جانبه از سوی قدرت‌های بزرگ جهان است بدون این که در مقابل، هیچ‌گونه

رصد اندیشکده‌های آمریکایی

جنگ پوتین، یک بحران وجودی برای سازمان ملل است

نشریه فارن پالیسی
یوگنی ویندمن

به نظر می‌رسد ولادیمیر پوتین مستبد گرفتار شده، زیرا نیروهایش دم دروازه‌های کی‌یف گیر کرده‌اند. موسیلمانی دیکتاتور ناامیدی بود که در ۱۹۳۶ با وحشی‌گری به تسلیحات شیمیایی متوسل شد تا به چیزی دست یابد که از راه‌های دیگر به دست نیآورده بود. ما به عنوان یک هم‌خوانی تاریخی می‌توانیم انتظار داشته باشیم که پوتین نیز تجاوز خود را با تداوم حملات به غیرنظامیان و شاید توسل به تسلیحات شیمیایی یا حتی هسته‌ای تاکتیکی تشدید کند.

چندین راه در رو عملی برای این مناقشه در دسترس است. یک ایده، متار که جنگ از طریق مذاکره است. متار که باید با تعلیق خصومت‌های آشکار، ترتیب آزادی و بازگرداندن اسیران جنگی و جدا شدن نیروها از هم انجام شود. فایده آتش‌بس این است که درگیری را متوقف می‌کند و بدون این که مرزهای جدیدی از نظر سیاسی به رسمیت شناخته شود، مذاکراتی برای رسیدن به صلح در آینده را به راه می‌اندازد. علاوه بر این، آتش‌بس می‌تواند شامل یک منطقه غیر نظامی برای ایجاد منطقه حائل بین نیروها باشد. آتش‌بس به طرف‌ها اجازه می‌دهد تا خونریزی را متوقف و بدون حل و فصل نهایی مسائل سیاسی، وجهه خود را حفظ کنند. قدرت‌های خارجی می‌توانند به عنوان ضامن عمل نموده تا آتش‌بس شکل دهند و منطقه غیر نظامی را ایجاد کنند. چنین توافقی به یکی از طرفین این امکان را می‌دهد که با گفتن تحقق اهداف مأموریت تنبیهی، اعلام پیروزی کند، در حالی که طرف دیگر می‌تواند خونریزی را متوقف نماید، بدون این که هیچ‌گونه برداشت سیاسی را تایید کرده باشد.

هرگونه پیروزی واقعی پوتین که اهداف او را تامین کند، به معنای نابودی نظم مبتنی بر قانون بعد از جنگ جهانی دوم است و ارزش سیستم سازمان ملل را به تباهی می‌کشاند. اهداف سازمان ملل شامل حفظ صلح و امنیت بین‌المللی، توسعه روابط دوستانه بین کشورها و دستیابی به همکاری‌های بین‌المللی است. قرار بود که سازمان ملل جانشین جامعه ملل شود و عیوب آن را اصلاح کند. این سازمان کامل نبوده و هرگز مثل امروز مورد آزمایش قرار نگرفته است. وقتی یکی از اعضای دائمی شورای امنیت که وظیفه‌اش حفظ صلح و امنیت بین کشورهاست، خود آغازگر جنگ تجاوز کارانه‌ای می‌شود، سازمان ملل دیگر چگونه می‌تواند زنده بماند؟ پاسخ کوتاه این است

چگونه اوکراین جاه طلبی‌های اتحادیه اروپا را باز آرایی کرده است

نشریه نشنال اینترست
جاگانات پاندا

اتحادیه اروپا به بخشی جدایی‌ناپذیر از پیوند امنیتی هند و اقیانوس آرام تبدیل شده است. بحران اوکراین در حال حاضر پیامدهای متعددی فراتر از تأثیرات انسانی شدید آن در سراسر جهان دارد. از نظر ژئوپلیتیکی، قبلاً خطوط شکاف میان متحدان را آشکار کرده است. کاهش اعتبار آمریکا و ناتودر توقف تهاجم غیرضروری یا تنش‌زدایی باعث اتحاد بی سابقه‌ای در اروپا شد. علاوه بر این، تصویب اخیر قطعنامه استراتژیک توسط اتحادیه اروپا، یک تغییر نظامی و استراتژیک دیر هنگام اما خوشایند برای سیاست امنیتی اروپا است.

نکته قابل توجه، قطعنامه استراتژیک اتحادیه اروپا دامنه وسیعی دارد: این قطعنامه اتحادیه اروپا یا اعضای ناتو محدود نمی‌شود، بلکه دارای جاه‌طلبی‌های امنیتی جهانی و فراتر از آن است. در حالی که ولادیمیر پوتین در حال آماده شدن برای حمله به اوکراین بود، شورای اتحادیه اروپا در حال سازماندهی یک مجمع وزیران برای همکاری در هند و اقیانوس آرام، شامل وزیران خارجه کشورهای عضو اتحادیه اروپا و حدود ۳۰ نفر از منطقه هند و اقیانوس آرام بود. این انجمن همچنین شامل نمایندگان برخی از سازمان‌های منطقه‌ای بود، حرکتی که اهداف سه‌گانه را برجسته کرد: اهمیت فزاینده هند و اقیانوس آرام؛ افزایش خودمختاری اروپا؛ و ایجاد تعادل در چین به عنوان یک چالش، و نه یک تهدید. هیچ‌کدام تحت تأثیر جنگ جاری قرار نگرفته است. به نظر می‌رسد که بحران اوکراین تا حدی توجه جهان را از اقیانوس هند و اقیانوس آرام منحرف کرده است.

حتی در حالی که اتحادیه اروپا به «تعامل چند جانبه با چین» ادامه می‌دهد، به جز در زمینه‌های تفاوت‌های بنیادی مبتنی بر ارزش، روابط بین این دو همچنان روبه‌رو خامت گذاشته است. به رسمیت شناختن چالش‌های ناشی از چین توسط اتحادیه اروپا، که آن را اقتدارگرا می‌داند، این اتحادیه را مجبور کرده است که با سیاست‌های ریزبونیستی چین و نفوذ اقتصادی آن مقابله کند. برای اتحادیه اروپا، روسیه یک دشمن دائمی بوده است و بحران اوکراین تنها تهدید خود را به عنوان یک قدرت نظامی قدرتمند، با قدرت محدود اما جاه‌طلبی‌های امپریالیستی تحلیلی تکرار کرده است. علاوه بر این، اتحادیه اروپا باید برای رویارویی با چالش دوگانه روسیه و چین در اقیانوس هند و اقیانوس آرام و فراتر از آن آماده باقی بماند.

که به شکل فعلی‌اش نمی‌تواند. جانشین سازمان ملل یا یک سازمان ملل اصلاح‌شده باید به دنبال این جنگ به وجود آید. باید سازمانی باشد که یک کشور در آن به دلیل قرار داشتن در طبقه‌ای خاص، نتواند از پاسخگویی فرار کند. این سازمان جدید هر چه که باشد، حق وتوی کامل برای یک دولت با موقعیت خاص در تضاد با هدف چنین نهادی خواهد بود. ایده‌های زیادی در مورد چگونگی رفع این مشکل وجود دارد.

برای مثال، یکی از این ایده‌ها مکانیزم لغو حق وتو است که با آن می‌توان مانع یک عضو سازمان ملل از طبقه‌ای خاص شد تا نتواند این سیستم را خنثی کند. لغو این حق را می‌توان با اکثریت قریب به اتفاق آراء یا به روشی غیرمتمرکز انجام داد. چنین سیستم پیچیده‌ای را باید به نحوی طراحی کرد تا بتواند تعادلی را بین وضعیت دولت‌های دارای موقعیت ممتاز در برابر ممانعت از تخریب سیستم توسط عضوی خاص از طبقه‌ای ممتاز ایجاد کند. دیگر اعضای دائم یا غیردائم شورا در چنین ساختاری و بعد از وتو، می‌توانند درخواست رای ثانویه برای حمایت از این وتو کنند و اگر رای ثانویه‌ای نبود، وتو لغو می‌شود. ساختار لغو حق وتو یک مانع عالی در برابر برجسته شدن یکی از اعضای شورا است و هرگونه اقدام افراطی یا حاشیه‌ای را به تعادل می‌کشاند و باعث می‌شود تا هر مضرودی بدانند که قدرتش مطلق نیست. هدف اصلی چنین سیستمی، مهار افراطی‌ترین انگیزه‌های اعضای دارای حق وتو است تا از خطرناک‌ترین اعمال منافعی با اصول اساسی در منشور سازمان ملل جلوگیری شود. این یا هر الگوی دیگری که مانع از ایستادن یک عضو تک در برابر کل شود، پیشرفت بزرگی نسبت به نظام فعلی خواهد بود.

<https://cutt.ly/xD8Ms73>

<https://cutt.ly/zD82NuG>

ایران و چین به دنبال همکاری نزدیک با یکدیگر هستند

روزنامه جرزالم پست
ست فرانتزمن

بر اساس گزارش‌های رسانه‌های ایران و چین، دو کشور در بیانیه‌ای بر تقویت «همکاری در زمینه ضد تروریسم» و امنیتی توافق کرده‌اند و به نظر می‌رسد که قصد آن‌ها آمریکا و غرب باشد. این موضوع در جریان دیدار وانگ یی، عضو شورای دولتی چین و وزیر خارجه، و حسین امیرعبداللہیان، همتای ایرانی وی در تونشی چین اتفاق افتاد.

به گزارش سی جی تی ان، سازمان رسانه‌های دولتی چین، «وانگ گفت؛ دو کشور باید در برابر جنبش اسلامی ترکستان شرقی و دیگر نیروهای تروریست و افراطی هوشیار باشند که از آشوب به وجود آمده در افغانستان بهره‌برداری می‌کنند.»

نکته جالب اینکه همکاری چین و ایران در زمینه «ضد تروریسم» در حالی است که آمریکا سپاه پاسداران انقلاب اسلامی را یک گروه تروریستی می‌داند و چین را متهم می‌کند که در برخوردش با ایغورها و گروه‌های عمدتاً مسلمان مرتکب نسل کشی می‌شود.

بنا بر گزارش‌ها، عبداللہیان گفت که «ایران خواهان گسترش همکاری با چین در زمینه نفت و گاز است و قصد دارد شریک قابل اعتماد انرژی این کشور باشد و به دنبال تقویت همکاری پیوسته و سه‌جانبه و مبادلات آموزشی با چین است.» به گفته سازمان رسانه‌های دولتی چین، این کشور و ایران «در خصوص از سرگیری مذاکرات مربوط به برنامه جامع اقدام مشترک با یکدیگر تبادل نظر دارند.» این بدان معناست که چین برای حمایت از ایران در جریان مذاکرات با غرب به روسیه می‌پیوندد که پیامد آن برای جمهوری اسلامی، تولید تسلیحات هسته‌ای است یا این که ایران با تهدید به تولید این تسلیحات از غرب باجگیری کند.

ایران می‌خواهد دانشجویان بیشتری را به برای تحصیل به چین بفرستد. این بخشی از محور بزرگ حکومت جمهوری اسلامی برای تمرکز بر شرق و به خصوص چین است. ایران گفته که تحریم‌های آمریکا و غرب غیر قانونی هستند و حالا چین، روسیه و جمهوری اسلامی بر دور زدن تحریم‌ها تمرکز دارند، زیرا روسیه نیز به صورتی مشابه تحت تاثیر تحریم‌هاست.

<https://cutt.ly/YD4tKmL>

ایران توافق آبراهام را درک می‌کند

روزنامه جرزالم پست
ست فرانتزمن

خبرنگاران جوان به نقل از خبرگزاری تسنیم، «دونالد ترامپ»، رئیس‌جمهور سابق آمریکا و فشارهای بی‌سابقه‌اش بر کشورهای عربی برای عادی‌سازی روابط با اسرائیل، امارات، بحرین، مراکش و سوئدان را به این امر وا داشت. ایران اکنون در حال بررسی است که این اتحاد جدید چقدر می‌تواند قوی باشد. آمریکا و اسرائیل با اربعاب سران کشورهای ثروتمند عربی و بزرگ جلوه دادن ایران قصد دارند کشورهای عربی را در دام بزرگی بیندازند که خود دودهنه است از ورود به آن اجتناب می‌کنند.

تهران می‌گوید چشم بر این ائتلاف نخواهد بست. این می‌تواند به معنای حملات جدید حوثی‌ها به خلیج فارس باشد. ایران همچنین به جنگ حماس علیه اسرائیل در ماه می سال ۲۰۲۱ اشاره می‌کند.

ایران خاطرنشان می‌کند که هیچ یک از کشورهایایی که اکنون با اسرائیل همکاری می‌کنند، از نظر تاریخی علیه دولت یهود نبوده‌اند. عادی‌سازی روابط با این کشورها برای اسرائیلی‌ها نتیجه چندانی نخواهد داشت، به ویژه اینکه کشورهای همسایه تمایلی به عادی‌سازی روابط با اسرائیل ندارند. این امر به لبنان و سوریه اشاره دارد که ایران در آن‌ها نفوذ دارد.

جمهوری اسلامی حملات تروریستی اخیر علیه اسرائیل در بئر شبع و حضره را ستود و مدعی شد که در یکی از این حملات «پنج صهیونیست» کشته شدند. این عملیات سرویس‌های امنیتی اسرائیل را شوکه و سردرگم کرده است.

<https://cutt.ly/0D8DU6j>

کشورها همه با هم به اسرائیل می‌روند و اقدامی تاریخی است. صهیونیست‌ها محل دیدار وزرای چهار کشور عربی با وزیر امور خارجه رژیم صهیونیستی را در منطقه سده بوکر در صحرای نقب انتخاب کردند، منطقه‌ای که دیوید بن گوریون، بنیانگذار و اولین نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی در آنجا بود.

ایران این تحولات را از نزدیک زیر نظر داشت. آن‌ها درک می‌کنند که کشورها نیز نگرانی‌هایی در مورد آن توافق هسته‌ای دارند. واضح است که این نشست علیه ایران و با تحریک اسرائیل برگزار شده است. تهران همچنین از نزدیک دیدار دیگری را دنبال کرد که در آن مصر میزبان اسرائیل و امارات بود. این می‌تواند به معنای فناوری مشترک پدافند هوایی، از جمله پیشرفت‌های اسرائیل در فناوری لیزر باشد. گزارش‌های اخیر در رسانه‌های خلیج فارس حاکی از آن است که مراکش خواهان سامانه‌های پدافند هوایی اسرائیل است. ایران تلاش‌هایی را برای تشکیل آنچه «ناتوی عربی... با مشارکت بحرین، مصر، اردن، کویت، عمان، قطر، عربستان و امارات» نامیده می‌شود، در نظر گرفته است. با این حال، چنین ناتوی عربی به وجود نیامده است و ایران همچنان از حوثی‌ها در یمن برای هدف قرار دادن عربستان و امارات استفاده می‌کند. در نهایت تشدید تنش‌ها در خلیج فارس و حملات به آرامکو باعث شد که قطر، اردن و مصر با تشکیل چنین ائتلافی مخالفت کنند و آمریکا را از تشکیل چنین ائتلافی باز دارند. به گزارش گروه بین‌الملل باشگاه

ایران از دیدن اجلاس اخیر نفخه در آن اسرائیل میزبان وزرای خارجه امارات، بحرین، مراکش و مصر بود، متعجب شد و اکنون در حال بررسی است که این اتحاد جدید چقدر می‌تواند قوی باشد.

در حالی که تهران از ابتدا در مورد توافق آبراهام فریاد می‌زد و کشورهای عربی را به خیانت به آرمان فلسطین متهم می‌کرد و آن‌ها را به همکاری با اسرائیل تهدید می‌کرد، به نظر می‌رسد که جمهوری اسلامی اکنون درک می‌کند که این دوره جدید دیپلماسی صلح‌آمیز در واقع در حال وقوع است.

رسانه‌های ایرانی در مقاله‌ای اخیر در تسنیم، که منعکس کننده دیدگاه‌های سپاه پاسداران انقلاب اسلامی است، گفته‌اند که کشورهای خلیج فارس به اسرائیل نزدیک‌تر شده‌اند، زیرا می‌بینند آمریکا از منطقه خارج می‌شود. خروج آمریکا از افغانستان یکی از جنبه‌های این تغییر جدید بود.

خروج آمریکا از افغانستان در سال گذشته، شیوخ مرفه سواحل جنوبی خلیج فارس را از خواب بیدار کرد و این سوال را در ذهن آن‌ها ایجاد کرد که پس از آمریکا چه باید کرد؟ چه کسی قرار است امنیت کشورهایی را که عمدتاً فاقد عمق استراتژیک هستند و در آستانه فروپاشی هستند، حفظ کند؟ پاسخ ایران این است که کشورهای حاشیه خلیج فارس برای حمایت به اسرائیل روی آورده‌اند.

رسانه‌های ایران اذعان داشتند که این اولین باری است که وزرای خارجه این

با اشتباه محاسباتی می‌تواند برای شروع یک جنگ کافی باشد. امارات، ایران قبلاً تصمیم گرفته است تا در ۴۸ ساعت اول پس از زد و بدل شدن اولین ضربات نظامی بین آمریکا و ایران، موشک‌های بالستیک راجله این کشورها شلیک کند. این موضوع به ریاض و ابوظبی نیز ابلاغ شده است. یکی از گزینه‌هایی که بایدن در اختیار دارد این است که کشتی‌های جنگی آمریکا تا تانکرهای نفت ایران را در دریاهای آزاد رهگیری و مصادره کنند و سپس محموله‌های آن‌ها را بفرشند تا درآمد صادراتی ایران را بدون کاهش عرضه جهانی نفت کم کنند. استفاده از چنین گزینه‌ای به احتمال زیاد ایران را به تلافی تحریک می‌کند. این می‌تواند شامل حملات علیه نیروهای آمریکایی در عراق باشد که دولت بایدن احتمالاً آن را به عنوان اعلان جنگ تلقی می‌کند.

در نتیجه، ناکامی در تضمین توافق هسته‌ای به احتمال زیاد منجر به تشدید غیرقابل پیش‌بینی تنش‌ها و مطمئناً افزایش سرسام‌آور قیمت‌های نفت و گاز، تنها چند ماه قبل از انتخابات میان‌دوره‌ای در نوامبر خواهد شد.

<https://cutt.ly/ED8RNe>

کرد. دولت بایدن قبلاً به صراحت گفته است که تحت چنین سناریویی، چاره‌ای جز افزایش فشار بر ایران نخواهد داشت. یکی از راه‌ها محکومیت ایران در شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و ارجاع موضوع به شورای امنیت سازمان ملل است. در شورای امنیت سازمان ملل، روسیه احتمالاً هرگونه قطعنامه جدید علیه ایران را وتو خواهد کرد. با این حال، اعضای اتحادیه اروپا ممکن است پس از آن تحریم‌های فوری را اعمال کنند که در قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل متحد ارائه شده است، پس از دوره اخطار اجباری ۳ ماهه، ایران دیگر به هیچ‌یک از محدودیت‌هایی که معاهده بر ایران تحمیل می‌کند، متعهد نخواهد بود، از جمله تعهد به عدم ساخت سلاح هسته‌ای.

نیازی به گفتن نیست که واشنگتن چنین اقدامی از سوی ایران را به عنوان یک تحریک و تشدید تنش بزرگ تلقی خواهد کرد. آمریکا احتمالاً به اطلاعیه ایران مبنی بر خروج از پیمان منع اشاعه یا ایجاد یک گزینه نظامی معتبر پاسخ خواهد داد که احتمالاً شامل انتقال نیروهای ضربتی ناو هوایی مابار به خلیج فارس خواهد بود. تنش به سرعت افزایش خواهد یافت. یک جرقه

بدون توافق برجام، جنگ در پیش است

اندیشکده کوئینسی
تریتا پارسی

نمی‌شوند و آمریکا نیز متحمل ضرر ملموسی نخواهد شد. در نشست دو حده در قطر آخر هفته گذشته، کمال خرازی، وزیر امور خارجه سابق ایران و مشاور فعلی رهبر ایران، تاکید کرد که برای موفقیت مذاکرات هسته‌ای، سپاه پاسداران انقلاب اسلامی «قطعاً باید» از این فهرست حذف شود. عقب‌نشینی از چنین اظهارات قاطعانه‌ای پرهزینه خواهد بود. اما از آنجایی که مخالفت با خروج از این فهرست علیه غم‌فقدان پیامدهای عملی آن افزایش می‌یابد، حامیان این توافق در کنگره بیم دارند که دولت بایدن بیش از حد بر هزینه‌های سیاسی چنین اقدامی تمرکز کرده و در عین حال هزینه‌های مرگ برجام را به دلیل آنچه که وجود دارد، دست کم می‌گیرد. به نظر می‌رسد که دولت رئیس‌جمهوری بایدن هر دو مرتکب این اشتباه هستند. گفت‌وگوهای اخیر که با بازیگران منطقه‌ای و آمریکا انجام داده‌ام، این تصور قوی را برای من ایجاد کرده است که خطر تشدید تنش به سمت یک رویارویی نظامی بیشتر از آن چیزی است که بسیاری در واشنگتن تصور می‌کردند. تعداد کمی بر این باورند که در صورت شکست مذاکرات، تهران از گسترش برنامه هسته‌ای خود خودداری خواهد

به نظر می‌رسد مقامات آمریکایی و ایرانی بر هزینه‌های ورود مجدد به برجام متمرکز هستند، اما اگر نتوانند به توافق دست یابند، هزینه‌های بسیار بیشتری را خواهند پرداخت. علیرغم اظهارات همه طرف‌ها مبنی بر اینکه مذاکره کنندگان به امضای توافق «بسیار نزدیک» هستند، مذاکرات هسته‌ای به ظاهر پایان‌ناپذیر با ایران با یک مانع دیگر مواجه شده است. موضوع اصلی مناقشه، درخواست ایران مبنی بر خروج سپاه پاسداران انقلاب اسلامی از فهرست سازمان‌های تروریستی خارجی یا FTO است. حذف از فهرست تروریستی برای هر دو طرف چیزی نمادین است. حتی اگر بایدن، سپاه پاسداران انقلاب اسلامی را از این فهرست خارج کند، سپاه همچنان به عنوان یک تروریست جهانی شناخته شده باقی خواهد ماند، تصمیمی که برای اولین بار توسط واشنگتن در سال ۲۰۰۷ اتخاذ شد. همچنین شرکت‌های خارجی از تعامل با شرکت‌های مرتبط با سپاه پاسداران احساس راحتی نخواهند کرد. ایرانی‌ها عملاً از خروج از این فهرست منتفع

سایر حوزه‌ها

کارنامه‌ار و یابیی ماکرون و برنامه‌اش برای آینده اتحادیه چیست؟

شبکه خبری یورونیوز

دور اول انتخابات ریاست جمهوری فرانسه در حالی برگزار خواهد شد که امانوئل ماکرون، رئیس‌جمهوری کنونی این کشور بخت اصلی برای پیروزی در این رای‌گیری محسوب می‌شود. او پنج سال پیش در حالی به عنوان هشتمین رئیس‌جمهور فرانسه پس از استقرار نظام جمهوری پنجم انتخاب شد که در برنامه‌های خود بر نقش و قدرت اتحادیه اروپا تاکید زیادی می‌کرد. تاکید او بر نقش و قدرت اتحادیه اروپا چه به صورت نمادین و چه در برنامه‌هایش در حالی صورت می‌گرفت که بریتانیایی‌ها کمتر از یک سال قبل از آن به برکسیت رای داده بودند. یکی از اولین اقدامات ماکرون در مقام رئیس‌جمهوری، تغییر نام وزارت امور خارجه فرانسه به «وزارت اروپا و امور خارجه» بود. او با این حال نتوانست بسیاری از برنامه‌های بلندپروازانه‌اش برای اتحادیه اروپا را حداقل در نیمه اول دوره ریاست‌جمهوری خود پیش برد.

<https://cutt.ly/xD8e3GX>

محکومیت جنایات جنگی روسیه؛ فراخوان به تحریم‌های بیشتر

روزنامه ایندپندنت

ینس استولتنبرگ، دبیرکل ناتو، گفت تصاویر بهت‌آوری که در پی خروج نیروهای روسیه از بوچا، شهری در حومه‌های کی‌یف، پایتخت اوکراین، منتشر شده‌اند، نشان‌دهنده «توحشی علیه شهروندان غیرنظامی است که ده‌ها سال بود در اروپا ندیده بودیم». وی گفت، «هدف گرفتن و کشتن شهروندان غیرنظامی مطلقاً غیرقابل قبول» است. او تاکید کرد که توقف جنگ، مسئولیت ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه است. دبیرکل ناتو همچنین از دیوان بین‌المللی کیفری خواست دست به «امر بسیار مهم» تحقیقات درباره احتمال ارتکاب جنایت جنگی در اوکراین بزند و سپس مسئولان را به عدالت بسپارد. در عین حال، به‌رغم عقب‌نشینی روسیه از منطقه کی‌یف، جنگ در سایر نقاط ادامه دارد. فرمانده نظامی منطقه شهر خارکوف گفت نیروهای روسیه به یکی از مناطق این شهر شلیک کرده‌اند و باعث تلفات برخی شهروندان غیرنظامی شده‌اند. اواز خطر شلیک موشک به این منطقه خبر داد.

<https://cutt.ly/QD8uoBG>

چین قادر به آغاز جنگ فضایی است

شبکه خبری صدای آمریکا

تحلیلگران مسائل نظامی می‌گویند، چین اکنون فناوری، سخت‌افزار و دانش لازم برای هماهنگ کردن جنگ در فضا را دارد. ارتش چین می‌تواند سامانه‌های تجهیزات نظامی را در فضا مستقر و با ماهواره‌ها برای نظارت بر سطح زمین استفاده کند. به گفته یک تحلیلگر، پکن در نهایت ممکن است از حسگرها به منظور شناسایی زیردریایی‌های رقیبش در دریاهای استفاده کند. تحلیلگران معتقدند نیروی هوایی چین ظرفیت خود را برای هشدارهای اولیه، حملات هوایی، و دفاع موشکی بهبود خواهد بخشید. پکن در سال‌های اخیر تسلیحات مافوق صوت از جمله وسایل نقلیه فضایی که با موشک به فضا پرتاب می‌شوند آزمایش کرده است. پکن در حال حاضر آتشیانه‌های نظامی و سامانه‌های راداری خود را در پایگاه‌های کوچک واقع در جزایر دریای چین جنوبی قرار داده است. این آبراه سه و نیم میلیون کیلومتر مربعی از لحاظ ماهگیری و منابع انرژی، برای چین، برونئی، مالزی، فیلیپین، تایوان، و ویتنام حائز اهمیت است.

<https://cutt.ly/gD8qFix>

اسرائیل، ایران و غرب آسیا: خیر و شر در پیش چشمان ما

فلسطین باشد، هرگونه توافق صلحی بین اعراب و اسرائیل ناقص خواهد بود.

به این دلیل است که اسرائیل، بحرین، مراکش، امارات، اردن و مصر به همراه آمریکا باید تلاش کنند تا ابتکار عمل جسورانه ای را تقویت نمایند که پیش از این شروع کرده بودند. آمریکا و اسرائیل باید شرکای فعال در یک اتحاد دفاع منطقه ای باشند که گنبد آهنین استراتژیک را در اختیار جهان عرب میانه رو می گذارد و عربستان، امارات، بحرین، مراکش و دیگر کشورهای عربی نیز باید شرکای فعالی برای کاهش دادن مناقشه بین اسرائیل و فلسطین شوند و از فاجعه تک-دولتی جلوگیری کنند. آمریکا-اعراب-اسرائیل نیز باید در اتحادی با یکدیگر همکاری کنند تا از هسته ای شدن ایران جلوگیری نموده و امنیت انرژی غرب را با توجه به بی اطمینانی ناشی از تهاجم روسیه به اوکراین حفظ کنند. شاید این نگرش خیالی به نظر برسد، اما این طور نیست. انور سادات، مناحیم بگیم، اسحاق رابین، شیمون پروز و ملک حسین دوران پیشان حقیقی بودند. آن ها در زمانی که غرب آسیا غرق در خونریزی های روزانه بود، جرات رویا پردازی داشتند. آن ها با زندگی شجاعانه خود این دنیا را جایی بهتر و امن تر کردند، نه این که فقیرتر و خطرناک تر باشد.

<https://cutt.ly/ED4i1QN>

آن ها همسایه کوچک اما قدرتمندشان، اسرائیل است. این موضوع منجر به روابط کامل دیپلماتیک، توافقنامه های تجارت آزاد، پروژه های مستقیم، تورسم رو به رشد و طرح های اقتصادی بلندپروازانه بین اسرائیل و کشورهای خلیج فارس شده و ساختار منطقه ای نیرومند جدیدی را به وجود آورده و در پیش چشم ما قرار داده است. هم چنین، تشدید همکاری های اطلاعات و امنیتی بنیاد هایی را برای این شبکه چشمگیر جدید ایجاد می کند. با این حال، دستاوردهای استثنایی شرم الشیخ و نشست نقب هنوز دو بازیگر اصلی صلح را به پای میز نبوده است: عربستان و تشکیلات خودگردان فلسطینی. این مایه تأسف است. بدون قدرت اقتصادی و استراتژیک پادشاهی نفت خیز و بدون نهادی که نماینده مردم

را تقویت نموده و زمینه ای را برای اتحادی گسترده تر بین اکثر کشورهای عربی، دولت اسرائیل و حتی ترکیه ایجاد می کنند. به نظر می رسد که رویای دست نیافتنی غرب آسیای جدید، دیگر رویا نیست و حتی می توانید آن را در اکثر روزنامه ها بیابید. همه این اتفاقات به دو دلیل پیش آمده است. ترس از نفوذ رو به افزایش ایران در منطقه و دستیابی احتمالی این کشور به تسلیحات هسته ای حتی با وجود توافق تازه ای که آمریکا و اروپا به دنبال آن هستند، هم پدیدان و هم سنی ها بر آن داشته تا نیروها را برای مقابله با تهدید افراط گرایی شیعی یکی کنند. هم چنین، ناامیدی عمیق از سیاست های نیمه انزوا گرایانه آمریکا رهبران میانه روی عرب را به این سمت سوق داده که تنها متحد واقعا قابل اعتماد

روزنامه جرزالم پست
رونالد اس لاودرا

جنگ اوکراین طی هفته های گذشته سر خط خبرها بود. حالا موجی از اخبار وحشتناک جدید ترور به گوش می رسد که حاکی از کشته شدن قربانیان بی گناهی در خدرا، بشر شعب، بنی براک است و تمرکزها را به سمت غرب آسیا کشانده است.

وزرای خارجه بحرین، مصر، مراکش، امارات، آمریکا و اسرائیل هفته گذشته در نشست فوق العاده در سده بوکر واقع در صحرای نقب اسرائیل شرکت کردند. اگر هیچ گاه نخواستید تقابل سیاه و سفید بین سازندگان پل صلح در جهان ما و آن هایی را ببینید که به دنبال تخریب آن هستند، حالا همه این امور در پیش چشم ما قرار دارند. حالا روشن شده تمام این ملت هایی که با اسرائیل رابطه برقرار کرده اند، دشمنان مشترکی در منطقه دارند؛ یعنی گروه های تروریستی که برخی به نام ایدئولوژی های شیعی و برخی سنی هستند. بنابراین، نشست نقب و نشست سه جانبه سران قبل از آن در شرم الشیخ با حضور عبدالفتاح السیسی، رئیس جمهور مصر، محمد بن زائد، ولیعهد ابوظبی، و نفتالی بنت، نخست وزیر اسرائیل به اندازه ای که اهمیت داشت بی سابقه هم بود. این نشست ها توافقات قبلی صلح ابراهام

سایر حوزه ها

درخواست مقتدی صدر از گروه های مورد حمایت ایران در عراق برای تشکیل دولت

شبکه خبری صدای آمریکا

مقتدی صدر، با انتشار متنی در حساب توئیتر خود، مهلتی ۴۰ روزه به رقبای خود داد تا حکومت آینده عراق را تشکیل دهند. این تصمیم غافلگیرکننده صدر، اکنون به گروه های تحت حمایت ایران، این فرصت را می دهد که عراق را از بن بست سیاسی برای تشکیل دولت، پنج ماه پس از برگزاری انتخابات خارج کنند. صدر از طرفداران خود خواسته، در فرایند تشکیل دولت توسط مخالفانش مداخله نکنند. از زمان اعلام نتایج انتخابات عراق، احزاب سیاسی این کشور در بن بست سیاسی قرار گرفته اند و گروه صدر، با وجود پیروزی در انتخابات، از تشکیل یک دولت ائتلافی ناتوان بوده است. مقتدی صدر و متحدانش مجموعاً ۱۷۰ کرسی پارلمان را در اختیار دارند و گروه های تحت حمایت جمهوری اسلامی ۱۳۰ کرسی در انتخابات پنج ماه پیش به دست آورده اند. در آخرین تلاش گروه تحت حمایت مقتدی صدر، جلسه پارلمان عراق به حدنصاب قانونی نرسید و تنها ۱۷۸ نفر از پارلمان ۳۲۹ نفری این کشور در جلسه شرکت کردند.

<https://cutt.ly/nd8erFG>

تراکم مذاکرات اتمی با ایران را فاجعه خواند

شبکه خبری العربیه

دونالد ترامپ، رئیس جمهور پیشین آمریکا که در گردهمایی حزب جمهوری خواه در میشیگان سخن می گفت، ضمن اشاره به مذاکرات اتمی با ایران، دولت بایدن را متهم کرد که نتوانسته هیچ امتیازی از این مذاکرات کسب کند.

او شیوه اداره مذاکرات توسط دولت بایدن را «احمقانه» خواند و اظهار کرد: «ایران با هوشمندی هدایت گفت و گوهای اتمی را به روسیه سپرد و از چین خواسته تا از مذاکرات حمایت کند». ترامپ با اشاره به توافق برجرام که در دولت باراک اوباما با ایران به امضا رسید، گفت: «ما آن توافق را تأیید نکردیم و با اعمال تحریم های حداکثری، ایران آماده بود که طرف یک هفته پس از روی کار آمدن مجدد دولت ما، توافق جدیدی را با آمریکا امضا کند».

رئیس جمهور سابق آمریکا با انتقاد از توافق احتمالی دولت بایدن با ایران گفت: «با این توافق همه چیزهایی که برای آن ها با ایران جنگیدیم را از دست می دهیم».

<https://cutt.ly/5D8r8Rr>

به نتیجه دیپلماتیک

در موضوع هسته ای ایران پایبندیم

خبرگزاری دوپچه وله

به گفته وزیر دفاع آمریکا، ایران با گسترش برنامه هسته ای خود عامل بی ثباتی منطقه شده و ایالات متحده برای مقابله با تهدیدات این کشور با متحدانش همکاری می کند. لوید آستین اما تأکید کرد به نتیجه دیپلماتیک در مسئله هسته ای ایران پایبند است.

وی اعلام کرد: «هیچ راه فوری برای رفع چالش های امنیتی منطقه (غرب آسیا) وجود ندارد، مخصوصاً وقتی صحبت از ایران باشد. رئیس جمهور به صراحت گفته آمریکا متعهد به جلوگیری از دستیابی ایران به سلاح هسته ای است و ما همچنان به یک نتیجه دیپلماتیک در مورد موضوع هسته ای متعهد هستیم».

وزیر دفاع آمریکا در ادامه اما تأکید کرد صرف نظر از نتیجه مذاکرات هسته ای، آمریکا به همکاری نزدیک با شرکای خود برای مقابله با تهدیدات ایران ادامه خواهد داد.

<https://cutt.ly/LD8p1QQ>

رصد اندیشکده‌های آمریکایی

6

آمریکا و عربستان
چاره‌ای جز کنار آمدن
با هم ندارندنشریه فارن افزر
یاسمین فاروق / آندرو لبرا

روابط آمریکا با عربستان بلافاصله بعد از ۱۱ سپتامبر مسیری نزولی داشته است. حتی نزدیکی دونالد ترامپ، رئیس جمهور پیشین آمریکا به محمد بن سلمان، ولیعهد سعودی تأثیر اندکی در بهبود بخشیدن به اعتماد و روابط طرفین داشت. این تغییر جهت در حالی انجام می‌شود که منافع سیاسی آمریکا در غرب آسیا مدام در حال کاهش است. لفاظی‌ها و سیاست خارجی عربستان از اواخر دولت ترامپ به نحو قابل توجهی تغییر جهت داده است. اگر چه لفاظی‌های این پادشاهی در مورد رویارویی بازگراان مورد حمایت ایران در منطقه تغییر اندکی داشته، اما عملاً رویکرد ناعطف‌پذیرتری را در قبال این کشور پذیرفته است. کنترل سیاسی در داخل کشور، اولویت اصلی محمد بن سلمان است. سرکوب تهدیدهای داخلی هم چنان در اولویت است چنان که این امر با اعدام دسته جمعی ۸۱ نفر از زندانیان به اتهام تروریستی به دست این پادشاهی در ۱۲ مارس به وضوح نشان داده شد. با این حال و علی‌رغم افزایش سرکوب سیاسی، بسیاری از شهروندان سعودی به تغییرات قابل توجه در زندگی روزمره خود اهمیت می‌دهند. بایدن و دولت او در مواجهه با تغییرات چشمگیر در عربستان بر ایده تنظیم مجدد روابط دو جانبه تأکید دارند تا به پیامدهای «عمل‌گرایی» سال‌های اولیه این ولیعهد در عرصه سیاست خارجی رسیدگی کنند. دولت بایدن به جای ترسیم مسیر جدیدی در روابط به همان دستورالعمل آشنا تکیه کرده که عبارت است از تضمین توانایی این پادشاهی برای خرید تسلیحات آمریکا و نادیده گرفتن هرگونه بهایی بابت نقض حقوق بشر توسط سعودی‌ها و در ازای آن، همکاری امنیتی و دیگر امتیازات سیاسی می‌دهد. سیاست گذاران آمریکا به جای این که به پیام‌های ناراضی‌تری هر از چندگاه ریاض پاسخ دهند، باید به منافع بلندمدت این پادشاهی توجه داشته باشند تا نقاط اهرم فشار را تشخیص دهند. با این حال، روشن است که ریاض برای ایجاد ابزار دیپلماتیک و شکل دادن به آینده روابط بین آمریکا و عربستان بیشتر از واشنگتن سرمایه‌گذاری کرده است. بن بست کنونی بر سر تولید نفت به سیاست گذاران آمریکا فرصتی برای بازنگری در مسیر آینده روابط دو جانبه داده است تا به جای افزایش تسلیحات پادشاهی، راهی جدید برای کاهش خسارت ناشی از ضررهای اقتصادی و استراتژیک دو طرف ترسیم شود.

<https://cutt.ly/oD4IU5h>

دلالتان سلاح آمریکا از «تهدید چین» سود می‌برند

روزنامه آسیا تایمز
شویونای

برای آمریکا معرفی شده است. پنتاگون در گزارش استراتژی دفاع ملی خود در سال ۲۰۲۲، نگرانی‌هایی درباره قدرت نظامی چین مطرح کرد و رقابت قدرت‌های بزرگ را مهم‌ترین تهدید برای امنیت و نفوذ جهانی آمریکا خواند. دلالتان سلاح با تأمین مالی اندیشکده‌های برجسته‌ای که قویاً از بودجه‌های بالاتر پنتاگون حمایت می‌کنند، اما هرگز منافع مالی پشت سر آن‌ها را فاش نمی‌سازند، تأثیر به‌سزایی بر جای می‌گذارد. بن فریمن، در گزارشی در اکتبر ۲۰۲۰ با استناد به این مطلب نوشت که حداقل یک میلیارد دلار از بودجه دولت و پیمانکاران دفاعی آمریکا بین سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹ به ۵۰ اندیشکده برتر آمریکا اختصاص یافته است. در واقع، تهدید چین تنها بهانه دیگری برای پنتاگون و دلالتان اسلحه است تا پول بیشتری به دست آورند.

<https://cutt.ly/ZD38oJK>

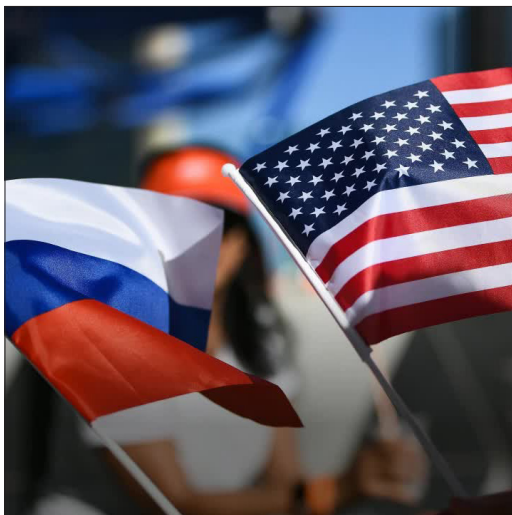
در ۱۲ مارس و ۸۰۰ میلیون دلار در ۱۶ مارس صادر کرد. در مواجهه با تشدید تنش‌های ژئوپلیتیکی، آلمان و سایر کشورهای اروپایی سیاست‌های دفاعی خود را تنظیم کرده‌اند و «فرصت‌های تجاری» جدیدی برای غول‌های نظامی آمریکا ایجاد نموده‌اند. شکی نیست که درگیری روسیه و اوکراین کشورهای عضو ناتو را به افزایش هزینه‌های دفاعی ترغیب خواهد کرد. مخارج نظامی آمریکا در دهه اول قرن کنونی، به ویژه پس از حملات تروریستی ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ رشد قابل توجهی داشته که منجر به افزایش تجارت جهانی تسلیحات شده است. جدا از جنگ افروزی و تنش‌های ژئوپلیتیکی، ایجاد نیروهای استراتژیک متضاد و رقبا و تئوری‌های تهدید، ابزار مهمی برای افزایش درآمد پنتاگون و دلالتان اسلحه به حساب می‌آید. به همین دلیل، چین به عنوان «تهدید اصلی»

درگیری روسیه و اوکراین بیش از یک ماه است که ادامه دارد و تلفات و خسارات اقتصادی غیرقابل‌تصورى را به همراه داشته، زیرا تلاش‌های دیپلماتیک مؤثر واقع نشده است. مردم همیشه می‌گویند «در جنگ برنده‌ای وجود ندارد». اما فرصتی عالی به منظور کسب سودهای کلان و بالا بردن قیمت سهام برای غول‌های نظامی-صنعتی آمریکا فراهم می‌شود. بر اساس گزارش رسانه‌ها، سهام شرکت‌های نظامی بزرگ آمریکا از زمان شروع درگیری روسیه و اوکراین به طور قابل توجهی افزایش یافته است. بلافاصله پس از شروع درگیری روسیه و اوکراین، آمریکا اعلام کرد که در مجموع ۳۵۰ میلیون دلار به اوکراین کمک نظامی خواهد کرد. جو بایدن مجوز ۲۰۰ میلیون دلار تجهیزات نظامی اضافی برای اوکراین

آمریکا از شروط لغو تحریم‌ها
علیه روسیه خبر داد

خبرگزاری اسپوتنیک

وزیر امور خارجه آمریکا بیان کرد: تحریم‌های غرب علیه روسیه بسته به نتیجه مذاکرات با اوکراین ممکن است لغو شود. آنتونی بلینکن گفت: جامعه بین‌المللی تحریم‌هایی را علیه روسیه اعمال کرده است، ما خواهیم دید که اوکراین چه خواهد کرد و چه می‌خواهد بکنند. اگر این درک وجود داشته باشد که این [مذاکرات بین روسیه و اوکراین] می‌تواند به پایان [درگیری] منجر شود، که مستلزم لغو تحریم‌ها خواهد بود، بله، صورت می‌گیرد. هدف تحریم‌ها بی‌پایان بودن نیست، بلکه تغییر رفتار روسیه است. وزیر امور خارجه گفت: اگر نتایج مذاکرات، تحریم‌ها، فشارها، حمایت از اوکراین به دست آید، آنگاه تحریم‌ها تا حدودی از بین خواهند رفت. این بستگی به روسیه دارد که در آینده چه اتفاقی خواهد افتاد.

<https://cutt.ly/vD8yHxX>

خشونت علیه یهودیان دور از وطن، تقصیر اسرائیل نیست

وبگاه جوئیش نیوز سیند بکیت
جانانان اس توپین

پس از سه حمله تروریستی توسط اعراب طی یک هفته که به بهای جان ۱۱ نفر تمام شد، دولت و شهروندان اسرائیل در حالت آمادگی و نگرانی به سر می‌برند. به گفته سپهبد آویو کوچاوی، رئیس ستاد ارتش اسرائیل، رهبران این کشور در حال بررسی این احتمال بودند که یهودیان دور از وطن نیز توسط افراطی‌های فلسطینی یا هواداران خارجی آن‌ها مورد هدف قرار گیرند. کانال ۱۳ تلویزیون اسرائیل به نقل از کوچاوی گفت: «این نگرانی وجود دارد که اثر کپی برداری می‌تواند منجر به تلاش برای ضربه زدن به اهداف اسرائیلی و یهودی در سراسر جهان شود.» او در مورد این تهدید بالقوه توضیحی نداد، اگرچه در این گزارش آمده است که ژانرهای امنیتی اسرائیل، از جمله موساد، باید تلاش‌های خود را برای مبارزه با چنین ترورهایی در خارج از کشور افزایش دهند.

حقیقت این است که یهودی‌ستیزی همیشه مربوط به یهودی‌ستیزان است نه فقط یهودیان فکر می‌کنند یا انجام می‌دهند. آن‌ها به دلایل مختلفی مورد نفرت قرار می‌گیرند.

اسرائیلی‌ها هدف اصلی تروریست‌هایی واقع شده‌اند که به دنبال کشتن یهودیان بوده‌اند، اما یهودیان در جاهای دیگر نیز اغلب مورد هدف قرار گرفته‌اند. موج فرآیندهای یهودی‌ستیزی ناشی از تأثیر مهاجرت گسترده از غرب آسیا و شمال آفریقا، همراه با سوگیری چپ‌ها علیه اسرائیل، راه رفتن آزادانه در شهرهای بزرگ اروپای غربی را خطرناک کرده است.

همین سال گذشته، درگیری ۱۱ روزه اسرائیل با حماس در غزه، که طی آن این گروه تروریستی بیش از یک هزار موشک به سمت رژیم صهیونیستی شلیک کرد، منجر به اقدامات خشونت‌آمیز ضد یهودی در شهرهای آمریکا شد.

جریان اصلی اسلام‌گرایان و به حاشیه راندن اسلام‌ستیزان در حالی که به خودی خود عمیقاً نگران کننده است، محیطی را ایجاد می‌کند که در آن یهودی‌ستیزی عادی می‌شود. روایت اسلام‌هراسی اساساً با تلقی هرگونه توجه به مسلمانان افراطی به عنوان دشمنی و در عین حال نادیده گرفتن نفرت از یهودیان و اسرائیل، با حقیقت مخالفت می‌پردازد.

سرکوب خشونت بالقوه علیه یهودیان آمریکایی در طول انتفاضه سوم، از عهده اطلاعات موساد خارج است. این امر محصول یک فرهنگ سیاسی است که یهودی‌ستیزان را مشروعیت بخشیده و به دنبال مشروعیت‌زدایی از مخالفان آن‌هاست.

<https://cutt.ly/XD3M72L>

پیامی به کشورهای عربی در خصوص اتحاد با اسرائیل

در نقب را پیش برد. شاید وزرای خارجه عرب نمی‌دانستند که در نزدیکی محل کنفرانس آن‌ها تقریباً ۴۰ روستا وجود دارد که نیمی از فلسطینی‌های بادیه‌نشین نقب را در خود جای داده است که هنوز از سوی دولت به رسمیت شناخته نشده است. آن‌ها حتی به برق و آب دسترسی ندارند.

این نشان می‌دهد که روند پاکسازی قومی اسرائیل نه تنها به اراضی فلسطینی اشغالی اورشلیم، الخلیل و دره اردن، بلکه در داخل خود اسرائیل نیز گسترش می‌یابد.

اشغال بخشی از اوکراین توسط روسیه با تحریم‌های بین‌المللی مواجه شده است، در حالی که برای چندین دولت غربی، اشغال کل فلسطین توسط اسرائیل صرفاً با ارجاع به «ارزش‌های مشترک» مواجه شده است.

<https://cutt.ly/HD8YZmH>

نخست‌وزیر فلسطین گفت که هرگونه نشست عادی سازی اعراب بدون پایان اشغالگری اسرائیل، هدیه‌ای به اسرائیل است.

با این حال، اکثر اسرائیلی‌ها طرف دیگر ماجرا را نمی‌پذیرند. تنها یکی از چهار کشور عربی که به صورت سلطنتی میزبانی شده‌اند، از نظر استراتژیک برای اسرائیل حیاتی است و آن مصر است که وزیر امور خارجه آن اعلام کرده است که هدف نهایی آن‌ها ایجاد «دولت فلسطین در مرزهای سال ۱۹۶۷ با بیت المقدس شرقی» پایتخت آن است. حضور سامح شکر برای اکثر فلسطینی‌ها بسیار نامیدکننده بود. با این حال، من مطمئن هستم که به دلیل سخنان او، برخی از اسرائیلی‌ها نیز شروع به درک این موضوع کرده‌اند که موضوع فلسطین را نمی‌توان از بین برد.

در همان روزی که اجلاس سران برگزار شد، اسرائیل ساخت چهار شهر منحصراً یهودی

روزنامه هآرتز - سامی ابوشحاد

اجلاس بدنام «نقف» بدون شک برای یانیر لاپید، وزیر امور خارجه و بقیه دولت اسرائیل موفقیت‌آمیز بود. دستاورد چشمگیر بخش پروتکل وزارت او، میزبانی از چهار وزیر امور خارجه از کشورهای عربی برای شام بود. هر دوسرزمین‌های عربی را اشغال کردند که هر دو به طور غیرقانونی توسط اسرائیل ضمیمه شده بودند. لاپید مجدداً نقش خود را به عنوان «چهره دلپذیر» دولتی تأیید کرد و تصویب قانون نژادپرستانه منع اتحاد مجدد خانواده‌های فلسطینی را تشویق کرد. تنها پیام ملموس این اجلاس برای مردم فلسطین بود. برای فلسطینی‌ها، عضویت در توافق نامه لبراهام به این معناست که از آن کشورهای «برادر» عربی نه‌انتظار می‌رود نه حتی اکنون از آن‌ها خواسته می‌شود که مبارزات خود را به سوی آزادی ملی رهبری کنند. پس از این دیدار، محمد شتی،

حتی پس از امضای برجام،

اسرائیل در رابطه با ایران محدودیتی ندارد

روزنامه تایمز اسرائیل

سفیر آمریکا در اسرائیل گفت فارغ از اینکه قرارداد هسته‌ای میان تهران و قدرت‌های جهان امضا شود، دولت یهود اگر بخواهد علیه ایران اقدام کند، با هیچ محدودیتی از سوی آمریکا مواجه نخواهد بود.

ام‌نایدز گفت حتی پس از امضای قرارداد هسته‌ای، اسرائیل در رابطه با حکومت ایران «دست بسته نیست». سفیر آمریکا در اورشلیم در گفتگو با کانال ۱۲ گفت «اسرائیل می‌تواند به هر کار لازم دست بزند»؛ گزارش حاکی است بلینکن از بنت خواست برای قرارداد ایران «جایگزین» پیشنهاد کند. نایدز در گفتگو با کانال ۱۲ گفت «رئیس‌جمهور... هر کار بتواند می‌کند تا ایران به سلاح هسته‌ای دست نیابد... مسلم است که ما می‌خواهیم این موضوع را از کانال دیپلماتیک به انجام رسانیم».

<https://cutt.ly/9D8oq3y>

رصد اندیشکده‌های آمریکایی

تهدید کره شمالی علیه کره جنوبی

خبرگزاری اسپوتنیک |

و تاسیسات فرماندهی و پشتیبانی آن» در صورت شناسایی و آمادگی برای حمله از سوی کره شمالی تاکید کرد. وی همچنین قول داد که به توسعه موشک‌های دقیق تر و قوی تر از دشمن ادامه دهد.

دبیر کمیته مرکزی حزب کار کره شمالی گفت: «صحبت از حمله پیشگیرانه علیه کشوری با سلاح هسته‌ای، او یا دیوانه است یا احمق... اگر ارتش کره جنوبی با هدایت برخی قضاوت‌های اشتباه، اقدامات نظامی خطرناکی را علیه کره شمالی انجام دهد، مانند حمله پیشگیرانه، ارتش ما بی رحمانه تمام نیروی نظامی خود را برای از بین بردن اهداف اصلی در ستول و ارتش کره جنوبی متمرکز خواهد کرد.

<https://cutt.ly/RD8yVZs>

اژانس تلگراف مرکزی کره شمالی اطلاع داد: دبیر کمیته مرکزی حزب کار کره شمالی و نفر اول در مدیریت نظامی کشور بیان داشت در صورتی که ستول اقدامات نظامی به عنوان ضربه پیشگیرانه به کره شمالی انجام دهد، این کشور بی رحمانه اهداف اصلی در کره جنوبی را نابود می کند. هشداری بیونگ یانگ در حالی است که سوپوک، وزیر دفاع کره جنوبی در مراسمی برای تشکیل فرماندهی پیاده نظامی موشکی راهبردی این کشور که در تاریخ اول آوریل برگزار شد، گفت که نیروهای مسلح کره جنوبی به تعداد زیاد و انواع متنوع موشک با توانایی اصابت دقیق به هر هدف در کره شمالی مجهز هستند. این وزیر بر توانایی ارتش برای ضربه زدن به «منبع هرگونه حمله

تعامل با آسیای میانه، برای چین و هند حیاتی است

اندیشکده اوراسیا ریویو عادل خان میانخیل

جمهوری‌های آسیای میانه متشکل از قزاقستان، قرقیزستان، تاجیکستان، ترکمنستان و ازبکستان، جایگاه مهمی در چارچوب‌های ژئوپلیتیکی هند و چین دارند. پس از اعلام خروج نظامی آمریکا از افغانستان، هند و چین موج جدیدی از تعاملات دیپلماتیک را با این جمهوری‌ها آغاز کرده‌اند.

چین در جولای ۲۰۲۰ یک گفتگوی جدید ۵+۱ را با آن‌ها برقرار کرد.

دومین نشست چین در ۱۲ می ۲۰۲۱ برگزار شد. این نشست بر موضوعاتی چون همکاری، کووید-۱۹ و اتخاذ یک رویکرد سیاسی فراگیر در تعامل با افغانستان متمرکز بود. شی جین پینگ، رئیس جمهور چین، در ۲۵ ژانویه ۲۰۲۲ یک نشست مجازی با رهبران آسیای میانه برگزار کرد و به دنبال همکاری در مبارزه با تروریسم و تقویت امنیت منطقه بود.

هند میزبان اولین نشست مجازی اجلاس هند و آسیای میانه با حضور سران کشورهای در قالب «۵+۱» بود. محور اصلی این اجلاس، تحولات افغانستان و توسعه بندر چابهار در ایران بود که رقیب بندر گوادر در پاکستان است که با سرمایه گذاری چین ساخته می شود. هند روابط خود در آسیای میانه را به عنوان «تعامل از طریق سیاست «همسایگی گسترده» توصیف کرده است. چین و هند هر دو ارزش ژئوپلیتیکی و رقابت بالقوه را در همسایگی آسیای میانه خود می بینند.

حضور آمریکا در افغانستان، قبلاً مانع از فعالیت‌های تعامل اقتصادی چین با آسیای میانه می شد. اما با رفتن این کشور و عدم اطمینان در مورد رفتار طالبان، چین ترتیبات نهادی «۵+۱» را برای ایجاد حائلی در مرز غربی خود ایجاد کرد.

هند پس از تهاجم آمریکا در سال ۲۰۰۱، سرمایه گذاری زیادی در پروژه‌های توسعه‌ای افغانستان انجام داد. پارادایم امنیتی هند، مستلزم ایمن سازی مرز شمال غربی آن است. چین از قبل به اهمیت مشارکت با افغانستان پی برده و کمک‌های بشردوستانه به این کشور را افزایش داده است. تا زمانی که علت تهدید از طریق استراتژی تعامل خنثی نشود، همه ترتیبات نهادی که ثبات را تضمین می کنند، موثر و پایدار نخواهند بود.

افغانستان هنوز هم موقعیت محوری در تضمین ثبات منطقه دارد. وضعیت در حال حاضر مخاطره آمیزتر شده است. اگر این کشور به حال خود رها شود، ممکن است اثراتی بر جای بگذارد که کل منطقه را بی ثبات کند.

<https://cutt.ly/rD3LlHe>

رئیس جمهور جدید کره، کشور را بیشتر در آغوش آمریکا قرار می دهد

اندیشکده کوئینسی جان ففرا

یون سوک یول محافظه کار، موضع سخت تری در قبال کره شمالی و چین خواهد داشت. این ممکن است سخت تر و خطرناک تر از آن چیزی باشد که به نظر می رسد.

کره جنوبی در حال بررسی پیامدهای انتخابات ریاست جمهوری اخیر است. یون سوک یول، نامزد پیروز محافظه کار، در دستور کار مبارزه با فساد به شهرت رسید و برنامه‌های مختلفی برای متزلزل ساختن عملکرد دولت دارد. او همچنین متعهد شده است که مداخله دولت در اقتصاد را کاهش دهد، انگیزه‌های کسب و کار را افزایش دهد، نقش انرژی هسته‌ای را افزایش دهد و ساخت ۲٫۵ میلیون خانه را تشویق کند. او می خواهد خسارات ناشی از کووید-۱۹ به مردم را جبران کند. او جنبش نوپای ضد فمینیستی کره را پذیرفته است.

اما شاید بیشترین تأثیری که دولت محافظه کار جدید خواهد گذاشت، در عرصه سیاست خارجی باشد. او به کره شمالی و چین «نه» خواهد گفت و در عین حال آمریکا را در آغوش می گیرد.

در سطح عمیق تر، یون، کره جنوبی را از تلاش برای ایجاد تعادل بین قدرت‌های بزرگ در منطقه آسیا-اقیانوسیه و همسویی بیشتر با سیاست خارجی آمریکا دور خواهد کرد. دولت بایدن به دنبال هماهنگی بیشتر بین کره جنوبی و ژاپن در مقابله با کره شمالی و مهار چین است.

موضع دیپلماتیک کره جنوبی مبنی بر ابهام راهبردی، سکوت این کشور در موضع گیری در طول رقابت‌های قدرت‌های بزرگ، در عصر تشدید رقابت ژئوپلیتیکی به طور فزاینده‌ای غیرقابل دفاع شده است. چین و کره جنوبی ارتباط اقتصادی بسیار نزدیکی دارند. چین بزرگترین مقصد برای کالاهای کره‌ای است. در سال ۲۰۲۱، چین یک چهارم کل صادرات کره را دریافت کرد. آمریکا با ۱۵ درصد در رتبه دوم قرار گرفت. همین عدم تعادل در بخش واردات کره منعکس شده است.

این رابطه تجاری قوی از اختلاف نظر بر سر پذیرش سامانه دفاع موشکی (THAAD) از سوی کره جنوبی جان سالم به در برد. دولت مون با طرحی برای خنثی کردن بن بست این سامانه با چین روی کار آمد. طبق سیاست مون، کره جنوبی قول داد که باتری‌های تاد بیشتری را نپذیرد، متعهد شد که در یک سیستم دفاع موشکی منطقه‌ای ادغام نشود و از اتحادیه‌های آمریکا و ژاپن عقب‌نشینی کرد. مانند رهبران محافظه کار قبلی، یون «صلح از طریق قدرت» را به عنوان سیاستی در قبال کره شمالی پیشنهاد می کند.

اجماع سیاست در واشنگتن این است که اکنون که ترامپ و مون هر دو از صحنه خارج شده‌اند، روابط با آمریکا بسیار نرم تر خواهد شد.

<https://cutt.ly/2D8PWv7>

دوروی سکه: توافق هسته ای ایران و ادامه آتش بس در یمن

کافی نیست. در یک سال و نیمی که بایدن به قدرت رسیده، تاکنون هیچ اقدامی برای حمایت از متحدان منطقه ای آمریکا در قبال حمله های حوثی ها به شهرهای عربستان و امارات انجام نشده است. آمریکا حتی ابتکار عملی برای ایجاد آتش بس، ترک مخاصمه، میانجی گری برای گفت و گو با طرف های درگیر و کمک به مردم یمن نداشت. جو بایدن به محض به قدرت رسیدن، حوثی ها را از فهرست گروه های تروریستی خارج کرد؛ اما در ماه های اخیر و با شدت گرفتن حمله های شورشیان حوثی به عربستان و امارات به شدت تحت فشار کشورهای منطقه و اعضای کنگره بود تا این گروه شبه نظامی را بار دیگر به فهرست گروه های تروریستی بازگرداند.

<https://cutt.ly/XD8u2Pl>

روزنامه ایندپندنت |

دو کشور ایران و آمریکا در دومین روز توافق آتش بس دو ماهه اعلام شده بین شورشیان حوثی در یمن و ائتلاف تحت رهبری عربستان، از این آتش بس استقبال کردند. این آتش بس که با میانجی گری سازمان ملل متحد برقرار شد، زمینه ارسال کمک های بشردوستانه به کشوری که در یک فاجعه انسانی و بحرانی بسیار بزرگ به سر می برد را فراهم می کند. جو بایدن، جمعه شب یکم آوریل و چند ساعت قبل از ترک مخاصمه و طرف، در یک بیانیه از توافق آتش بس سراسری در یمن استقبال کرد. او با بیان این که توافق صورت گرفته برای مردم این کشور تسکینی است که مدت ها به تعویق افتاده بود، تاکید کرد که گام های مهمی برداشته شده است، اما هنوز

واشنگتن:

چاره اتحاد در غرب آسیا

روزنامه جرزالم پست گیل مورسیانو |

توافق هسته ای حال حاضر، اسرائیل و کشورهای غرب آسیا را در وضعیت وخیم تری نسبت به سال ۲۰۱۵ و در زمان امضای توافق قبلی قرار می دهد. ایران از آن زمان تاکنون پیشرفت قابل توجهی در راستای غنی سازی اورانیوم داشته است و تنها چند ماه با تولید مواد شکافت پذیر درجه نظامی فاصله دارد. توافق آبراهام با پتانسیل همکاری استراتژیک جدید بین اسرائیل و کشورهای منطقه تحت تهدید ایران، از نقاط مثبت مقایسه این دو توافق است. برخی معتقدند که توافق آبراهام، تفاوت چشمگیری ایجاد نکرده است. با این حال، رونمایی از این روابط مخفیانه فرصتی برای همکاری دیپلماتیک و ایجاد چارچوب های امنیتی چند جانبه برای اسرائیل و شرکای آن در خلیج فارس و در برابر تهدیدات ایران فراهم می کند. اتحاد استراتژیک بین اسرائیل و سایر کشورهای غرب آسیا بدون شک می تواند ثمرات قابل توجهی برای دولت یهود، نه تنها در مهار نفوذ منطقه ای ایران، بلکه در تعمیق ادغام آن در منطقه و حذف مفهوم جنگ از روابطش با کشورهای عربی میانه داشته باشد. اصل دفاع جمعی در روابط بین اسرائیل و شرکای آن در غرب آسیا بی اهمیت است، زیرا آن ها را ملزم می کند به هر حمله از اعضای ائتلاف به گونه ای پاسخ دهند که گویی خودشان مورد تهاجم قرار گرفته اند.

امنیت جمعی نه تنها بر تلافی منافع، بلکه بر عناصر هویت مشترک استوار است. ائتلاف اسرائیل در غرب آسیا طی دو سال گذشته پیشرفت زیادی داشته، اما با مفهوم هویت مشترک فاصله زیادی دارد. اتحاد دفاع جمعی در حال حاضر نامربوط است، اما این مفهوم احتمالات کمتری را برای اتحاد های امنیتی استراتژیک ایجاد می کند. مدل در حال ظهور شامل گفتگوهای راهبردی مداوم، هماهنگی امنیتی-سیاسی، همکاری اطلاعاتی، تمرینات مشترک و تامین سیستم های تسلیحاتی پیشرفته است. پیشنهاد نفتالی بنت در مورد همکاری پدافند هوایی می تواند اولین قدم در این همکاری باشد.

سفر مشاور امنیت ملی امارات به ایران در دسامبر گذشته، و از سرگیری گفتگو بین عربستان و جمهوری اسلامی، نشان دهنده اصل کلیدی راهبردی کشورهای خلیج فارس در همکاری با همه بازیگران میدانی از جمله ایران، در جهت کاهش خطرات برای امنیت خود است. وارد شدن به یک اتحاد امنیتی با اسرائیل، امارات را در مسیر برخورد مستقیم با ایران قرار خواهد داد. واضح است که چربسیاری در امارات (و حتی عربستان) تمایلی به حمایت از توافق آبراهام ندارند.

<https://cutt.ly/oD3W1hH>

چه کسی پایگاه ترکیه در عراق را هدف قرار داد؟

روزنامه جرزالم پست ست فرانزمن |

به گزارش کردستان ۲۴، یکی از رسانه های اقلیم خودمختار، روز سه شنبه هفته گذشته، مجموعاً پنج موشک به سمت یک پایگاه ترکیه در شمال عراق شلیک شد. دو موشک به داخل پایگاه نظامی در شهرک زبلکان در استان نینوا بشیقه اصابت کرد. بر اساس بیانیه گروه ضد تروریسم کردستان، باقی آن ها در کوه بشیقه سقوط کردند. به نظر می رسد بخشی از شبهه نظامیان طرفدار ایران از راکت برای هدف قرار دادن آمریکا در منطقه کردستان و همچنین ترکیه استفاده می کنند. ایران در ۱۲ مارس، موشک های بالستیک را به سمت اربیل شلیک کرد و آن ها در نزدیکی محل کنسولگری جدید آمریکا فرود آمدند. بعداً، ایران مدعی شد که تأسیسات «موساد» را هدف قرار داده است و گزارش ها ادعا کردند که این موضوع به روابط انرژی بین اقلیم کردستان و ترکیه مربوط می شود. این اولین بار نیست که چنین حمله ای به پایگاه ترکیه در نزدیکی بشیقه صورت می گیرد، زیرا در دسامبر ۲۰۲۱، ژانویه ۲۰۲۲ و نوامبر ۲۰۲۱ نیز این عملیات رخ داده است. این بدان معناست که حملات فزاینده ای به نیروهای ترکیه در عراق شکل گرفته است.

ترکیه پایگاه هایی در عراق برای مبارزه با تروریست ایجاد کرده است. شبهه نظامیان مورد حمایت ایران در عراق با نقش ترکیه در این کشور مخالفت کرده اند و مشخص نیست که آیا هدف این حمله موشکی پیام یا قتل بوده است. گزارش ها حاکی از آن است که موشک های روز سه شنبه تلفات جانی نداشته است.

کردستان ۲۴ خاطر نشان می کند که «در اوایل فوریه، پس از حمله هوایی ترکیه به شهر سنجار با اکثریت ایزدی ها، نزدیک به ۱۸ موشک به سمت این کمپ شلیک شد. نیروهای شبهه نظامی عراقی که روابط نزدیکی با ایران دارند، قبلاً مخالفت خود را با حضور نظامی ترکیه در عراق اعلام کرده اند و مرتباً از آنکارا می خواهند عقب نشینی کند و تهدید به حمله علیه نیروهای ترک می کنند.»

<https://cutt.ly/SD3FF1V>

رصد اندیشکده‌های آمریکایی

محرمانه

Mike Pompeo

@mikepompeo

The JCPOA must be blocked by Congress, for it represents an existential threat to Israel and to peace in the Middle East. No dictatorial state can be allowed to become the dominant global power in the Middle East.

برجام باید توسط کنگره مسدود شود، زیرا این یک تهدید وجودی برای اسرائیل و صلح در غرب آسیا است. هیچ کشور دیکتاتوری نمی‌تواند به قدرت جهانی مسلط در غرب آسیا تبدیل شود.

Hamidreza Azizi

@HamidRezaAz

Raisi becomes the latest #Iran|ian official to react to the growing Arab-Israeli ties: «Any country in the region that neglects the hegemonic goals of the US and the Zionist Regime [#Israel] will both disregard the interests of its nation and will spur Muslim nations' anger.»

رئیس‌الجمهور مقام ایرانی است که به روابط رو به رشد اعراب و اسرائیل واکنش نشان می‌دهد: «هر کشوری در منطقه که از اهداف سلطه‌طلبانه آمریکا و رژیم صهیونیستی غفلت کند، هم منافع ملت خود را نادیده می‌گیرد و هم منافع ملت خود را نادیده می‌گیرد و خشم ملت‌های مسلمان را برمی‌انگیزد.»

Mark Dubowitz

@mdubowitz

Biden is in the process of wrecking relations with Saudi Arabia and the UAE. Advantage: Putin, Xi and Khamenei. Why is Team Biden so bad at power politics?

باید در حال تخریب روابط با عربستان و امارات به سود پوتین، شی و رهبر ایران است. چرا تیم بایدن در سیاست قدرت اینقدر بد است؟

Mark Dubowitz

@mdubowitz

Fact check: While US taxpayer dollars will not be given to Iran, regime owes 53\$B to Americans killed or maimed by regime-backed terrorists. Biden will greenlight an initial 131\$B in sanctions relief & billions more to come. Nothing for America victims.

بررسی واقعیت: در حالی که دلارهای مالیات‌دهندگان آمریکا به ایران داده نخواهد شد، نظام ایران ۵۳ میلیارد دلار به آمریکایی‌هایی که توسط تروریست‌های تحت حمایت ایران کشته یا معلول شده‌اند بدهکار است. بایدن تکلیف ۱۳۱ میلیارد دلار اولیه کاهش تحریم‌ها و میلیاردها دلار دیگر را در آینده روشن خواهد کرد. چیزی برای قربانیان آمریکا وجود ندارد.

Hossein Ronaghi

@HosseinRonaghi

A national military wouldn't forcibly disappear or jail people for their criticisms, protests, and opposition to IR & Mr. Khamenei. A national military wouldn't spend national treasures & economic resources on expanding the gov's ideology & war-mongering.

یک ارتش ملی (سپاه) کسی را به خاطر انتقادات، اعتراضات و مخالفت‌هایشان با جمهوری اسلامی و رهبر ایران، ناپدید یا زندانی نمی‌کند. یک ارتش ملی گنجینه‌های ملی و منابع اقتصادی را صرف گسترش ایدئولوژی و جنگ افروزی حکومتی نمی‌کند.

Mohammad Ali Shabani

@mashabani

In the final weeks of Rouhani's presidency, Khamenei slammed the administration for naively engaging with unreliable western powers. Now, Khamenei is commending the Raisi administration as it is doing exactly the same thing. What changed?

رهبر ایران در هفته‌های پایانی ریاست‌جمهوری روحانی، دولت را به دلیل برخورد ساده‌لوحانه با قدرت‌های غیرقابل اعتماد غربی مورد انتقاد قرار داد. اکنون او از دولت رئیسی تمجید می‌کند که دقیقاً همین کار را می‌کند. چه چیزی تغییر کرد؟

Hillel Neuer

@HillelNeuer

With Israel achieving peace with Egypt, Jordan, United Arab Emirates, Bahrain & Morocco, and unprecedented ties with Sudan, Oman & Saudi Arabia, the chief advocates today of the Arab Boycott of Israel are Ayatollah Khamenei, Amnesty International & Ken Roths Human Rights Watch.

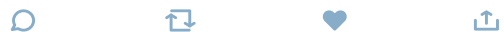
با دستیابی اسرائیل به صلح با مصر، اردن، امارات، بحرین و مراکش و روابطی سابقه با سودان، عمان و عربستان، حامیان اصلی تحریم‌های اسرائیل، رهبر ایران، سازمان عفو بین‌الملل و دیدهبان حقوق بشر هستند.

Anshel Pfeffer

@AnshelPfeffer

The world leaders who did nothing when the Russian Air Force together with the Assad regime and Iranian-paid mercenaries slaughtered thousands of civilians in Syria share responsibility for the war-crimes now being revealed in Ukraine. Their inaction enabled Russia, then and now.

رهبران جهان که زمانی که نیروی هوایی روسیه به همراه نظام اسد و مزدوران ایران هزاران غیرنظامی را در سوریه قتل عام کردند، هیچ کاری انجام ندادند، آن‌ها مسئول جنایات جنگی که اکنون در اوکراین فاش شده است، هستند. افعال آن‌ها روسیه را در آن زمان به حال خود رها کرد و اکنون نیز همینطور است.

Erfan Fard

@EQfard

The #IRGC oversees and directs proxy activities as an extension of #Iran's power and influence. Although the IRGC largely is isolated from international pressure, it operates at the will of #Khamenei.

سپاه پاسداران انقلاب اسلامی بر فعالیت‌های نیابتی به عنوان گسترش قدرت و نفوذ ایران نظارت و هدایت می‌کند. اگرچه سپاه تا حد زیادی از فشارهای بین‌المللی منزوی است، اما به خواست رهبر ایران عمل می‌کند.

Seth Frantzman @sfrantzman

On schedule Hamas will try to create a "reason" to fire rockets and Iran will encourage it so as to create a new conflict like last year. Question is partly if Israel can maneuver to avoid a conflict or if Hamas changed calculation.

طبق برنامه، حماس سعی خواهد کرد «دلیلی» برای شلیک موشک‌ها ایجاد کند و ایران آن را تشویق خواهد کرد تا درگیری جدیدی مانند سال گذشته ایجاد کند. سوال تا حدی این است که آیا اسرائیل می‌تواند برای جلوگیری از درگیری مانور دهد یا اینکه حماس محاسبات را تغییر داده است.

The Epoch Times @EpochTimes

The #Iranian regime insisted that the US remove its "terror" designation on the Islamic Revolutionary Guard Corps in exchange for a revived nuclear deal. #IRGC's removal from the Foreign Terrorist Organizations list would be a huge boon for #Tehran.

نظام ایران اصرار داشت که آمریکا در ازای احیای توافق هسته‌ای، عنوان «تروریستی» خود را از سپاه پاسداران انقلاب اسلامی حذف کند. حذف سپاه از فهرست سازمان‌های تروریستی خارجی، موهبت بزرگی برای تهران خواهد بود.

Stephen Hayes @stephenhayes

The Iranian regime «has clandestinely and overtly striven at great expense to develop the bomb since the 1980s.» At some point soon, barring a «great, felicitous surprise,» Iran will have its nuke. What then?

نظام ایران از دهه ۱۹۸۰ به طور مخفیانه و آشکار با هزینه‌های هنگفت تلاش کرده است تا بمب هسته‌ای را توسعه دهد. به زودی، ایران به سلاح هسته‌ای خود دست خواهد یافت. بعدش چه خواهد شد؟

Arsen Ostrovsky @Ostrov_A

My 'hate' is of the Iranian regime, which seeks my country's destruction, while committing abhorrent human rights abuses against people of Iran. There is no redeeming feature to this barbaric regime.

نفرت من از نظام ایران است که به دنبال نابودی کشور من است و در عین حال مرتکب نقض شکنج حقوق بشر علیه مردم ایران می‌شود. هیچ ویژگی رستگاری برای این نظام وحشی وجود ندارد.

William Daroff @Daroff

We also call for stronger scrutiny of Iran's banking + energy sectors - and on other nefarious and deadly activities of the IRGC, as the threat posed by the extremist regime to American interests, Israel, the Middle East, and the world at large, mandates a comprehensive approach.

ما همچنین خواستار بررسی دقیق‌تر بخش‌های بانکی + انرژی ایران و سایر فعالیت‌های شرورانه و مرگبار سپاه پاسداران انقلاب اسلامی هستیم، زیرا تهدید این نظام افراطی علیه منافع آمریکا، اسرائیل، غرب آسیا و جهان به طور کلی، یک الزام است و لازم می‌آید رویکرد جامع است.

Mark Dubowitz @mdubowitz

Putin holding Iran's fissile material for a bomb. Ayatollah with massive nuke program, near-zero breakout & ICBMs in a few years. IRGC no longer a terrorist org. Regime with 130\$B initial windfall.

پوتین مواد شکافت پذیر ایران را برای بمب هسته‌ای در دست دارد. رهبر ایران به برنامه هسته‌ای عظیم، نقطه گریز نزدیک به صفر و موشک‌های بالستیک قاره‌پیمای در چند سال آینده می‌رسد. سپاه دیگر یک سازمان تروریستی نیست. نظام با سرمایه اولیه ۱۳۰ میلیارد دلاری روبرو می‌شود.

Geoffrey M. Young @GeoffYoung4KY
The Abraham Accords are just another ultimatum to the Palestinian people: «Drop all of your claims against Israel, and in return, we will continue to oppress you forever.» @RepAndyBarr is an enemy of Israel for opposing the JCPOA, which would have kept Iran from getting nukes.

بیان آبراهام تنها یک اولتیماتوم دیگر به مردم فلسطین است: همه ادعاهای خود را علیه اسرائیل کنار بگذارید و در مقابل، ما برای همیشه به سرکوب شما ادامه خواهیم داد. اندی بار جمهوری خواه به دلیل مخالفت با برجام که ایران را از دستیابی به تسلیحات اتمی باز می‌داشت، دشمن اسرائیل شده است.

Dr. Annelle Sheline @AnnelleSheline

«From Cuba to North Korea, Iran to Venezuela, the pattern is predictable: The people suffer, the regime endures. It should be our assumption — not a certainty, but a premise — that the same will be true of a sanctioned and isolated Russia»

از کوبا تا کره شمالی، ایران تا ونزوئلا، این الگو قابل پیش‌بینی است: مردم رنج می‌برند، نظام تحمل می‌کند. این باید فرض ما باشد نه قطعیت. همین امر در مورد روسیه تخریب‌شده و منزوی صادق خواهد بود.

Mark Dubowitz @mdubowitz

Your reminder: under the coming Iran deal, Putin will be the holder of Iran's nuclear material that the clerical regime needs to develop nuclear weapons.

یادآوری به شما: بر اساس توافق آینده ایران، پوتین دارنده مواد هسته‌ای ایران خواهد بود که نظام آخوندی برای تولید سلاح‌های هسته‌ای به آن نیاز دارد.

رصد و ترجمه اندیشه‌های امریکایی
مختص مطالعه نخبگان